

[Arne Melchior]

om opholdstilladelse kan indgives her i landet«, altså ikke behøver at ske udefra.

Jeg vil gerne opfordre ministeren til at benytte disse adgange, han har, til at være imødekommende i stedet for, som jeg opfatter det, overdrevent restriktiv, og det skal selvfølgelig ske uden diskriminering af nogen gruppe.

Lad mig derfor nævne for klarheds skyld tre forskellige eksempler, hvor ministeren godt kunne skele til det i loven indeholdte. Det drejer sig om estere, der er flygtet fra deres besættelsesmagts militærtjeneste. Så behøver jeg vist ikke at gå videre – justitsministeren og de øvrige tilstedeværende ved, hvad det er for sager, jeg refererer til. Jeg vil gerne nævne nogle russiske jøder, som har nærmeste familie, nemlig søskende, her i landet; så vidt jeg husker, er det syv. Efter at Danmark i 20 år har banket på i Kreml og har sagt: Lad dem dog rejse, og en million jøder nu får lov til at rejse, kan Danmark ikke tage 7 – bare 7 – eller 50, som har klare familiemæssige tilknytninger til landet; i øvrigt en praksis, som jeg er sikker på der vil være konsensus om i Folketinget. Men nej.

Helt det samme gælder palæstinensiske flygtninge – jeg tror, at det var fru Dorte Bennedsen, der var inde på det emne. CD's holdning er den samme hele vejen rundt. Vi optager her i landet en halv promise nye mennesker, udefrakommende, under udlændingeloven og flygtningereglerne – mon ikke vi skulle kunne absorbere det? Mon ikke vor tro, vor kultur, vor selvbevidsthed kan magte en opgave af det foramt og så lidt til?

Men hvis disse nye mennesker, der kommer hertil, for danske borgere kan blive anledning til at besinde sig på og bekende sig til danske historiske, kulturelle, etiske, moralske nationale værdier, så ligger der da sandelig en stor fordel i, at de kommer hertil, for der er nok mange af os, der er blevet lidt for slappe i koderne til at være opmærksom på disse værdier, som vi er arvtagere til, som vi er forvaltere af. Lidt modspil hjælper nu altid til at yde sit bedste, og det kan vi have rigtig godt af i ordets positive forstand.

Jeg skal så lige melde til ministeren, at CD synes, det haster med at få den europæiske asylkonvention underskrevet; Danmark er det eneste af 12 lande, der mangler, som ministeren ved.

Så skal jeg endelig om den foreslåede dagsorden sige, at vi naturligvis – det er fremgået af, hvad jeg har sagt – ikke kan stemme for den, alene på grund af dens hovedindhold, men jeg skal lige hæfte mig ved den første linie, at Folketinget skulle udtale, at vi bekræfter nødvendigheden af at prioritere danske interesser! Det er da dagens vittighed; vi kunne lige så godt vedtage, at det er den 9. april 1991, eller at klokken nu er to minutter over halv fire, i hvert fald efter Folketingets ur. Man kan have forskellig opfattelse af, hvad der tjener danske interesser bedst, men at folketingsmedlemmer skulle sige til sig selv: Vi skal varetage danske interesser, det er altså mildt sagt en dårlig vittighed.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg havde egentlig besluttet mig for at vente med at kommentere alle ordførernes indlæg til min sidste afsluttende tale, lige indtil hr. Arne Melchior meldte sig. Jeg synes faktisk, at denne debat har båret præg af at være langt mere saglig end før, når Fremskridtspartiet har rejst en udlændingedeбат i Folketinget, lige indtil hr. Arne Melchior betrødte denne talerstol. Så var det igen op på de høje nagler, så var det igen med de hårde ord over for anderledes tænkende end dem, der tænker som hr. Arne Melchior.

Hr. Arne Melchior lignede fuldstændig sig selv i samtlige debatter – det beklager jeg – vi før har haft på udlændingeområdet; det beklager jeg meget, hr. Arne Melchior. Jeg synes faktisk, at denne debat har været langt mere positiv, har været langt mere konstruktiv, end den nogen sinde før har været, lige indtil hr. Arne Melchior meldte sig.

Jeg er enig på ét punkt med hr. Arne Melchior: Vi er ved at blive for slappe i koderne i Danmark. Det er netop med den begrundelse, Fremskridtspartiet har fremsat det dagsordensforslag, hvor vi indimellem føler os tvunget til at sige til danske politikere: I er valgt af det danske folk; det er deres interesser, I skal varetage først og fremmest. Når vi så har overskud, hvis vi nogen sinde får det, så kan vi begynde at være godgørende.

Det er virkelig dybt amoralsk, det, at hr. Arne Melchior nærmest gør nar af den danske befolkning. For jeg følte, at det var det, hr. Arne Melchior gjorde, da han var på Folketingets talerstol, og det synes jeg virkelig er anstødeligt,